

פרשיות ויקהל - פקודי התשפ"ג

ari.kahn@biu.ac.il

הרב ארי דוד קאהן

1. שמות (פרשת ויקהל) פרק לה

(א) ויקהל מִשֵׁה אֶת-כָּל-עֲצַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר-צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אֲתֶם: (ב) יֵשֶׁת יְמֵי תַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן לַה' כַּל-הַעֲשֶׂה כִּי מְלָאכָה יוֹמֵת: ... (ד) וַיֹּאמֶר מִשֵׁה אֶל-כָּל-עֲצַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר-צִוָּה ה' לֵאמֹר: (ה) קָחוּ מֵאֲתֶכֶם תְּרוּמָה לַה' כֹּל נָדִיב לְבָו יְבִיאֶה אֶת תְּרוּמַת ה' זָהָב וְכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת: (ו) וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: (ז) וְעֹרֹת אֵילִם מְאֻדָּמִים וְעֹרֹת תַּחְשִׁים וְעֻצֵי שְׂטִיִּם: (ח) וְשֶׁמֶן לְמָאוֹר וּבִשְׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים: (ט) וְאַבְנֵי-שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלְּאִים לְאַפֹּד וְלַחֹשֶׁן: ...

2. רש"י שמות (פרשת ויקהל) פרק לה פסוק א

ויקהל מִשֵׁה - לְמַחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים כְּשֶׁיֵּרֵד מִן הַהָר, ...

3. שמות (פרשת ויקהל) פרק לו

(ג) וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מִשֵׁה אֶת כָּל-תְּרוּמַת אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִלְאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ אֵלָיו עוֹד וְנָדָה בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר: ... (ה) וַיֹּאמְרוּ אֶל-מִשֵׁה לֵאמֹר מִרְבִּים הָעָם לְהֵבִיא מְדֵי הָעֲבֹדָה לְמִלְאכָה אֲשֶׁר-צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ: (ו) וַיֵּצֵאוּ מִשֵׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּמַחֲנֵה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אֵל-יַעֲשׂוּ-עוֹד מְלָאכָה לְתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכְלָא הָעָם מֵהֵבִיא: (ז) וְהַמְּלָאכָה הַיְתָה בַיּוֹם לְכָל-הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר:

4. שמות (פרשת פקודי) פרק מ

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מִשֵׁה לֵאמֹר: (ב) בַּיּוֹם-הַהוּא תִּקְדָּשׁ הָרֵאשִׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ תִּקְדָּשׁ אֶת-מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד: ... (ד) וַיְכַסּוּ הָעֵנָן אֶת-אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּכְבְּדוּ ה' מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן: (ה) וְלֹא-יִכָּל מִשֵׁה לְבוֹא אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד כִּי-שָׁכֵן עָלָיו הָעֵנָן וַיִּכְבְּדוּ ה' מְלֵא אֶת-הַמִּשְׁכָּן: (ו) וְבַהֲעֵלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַסְעֵיהֶם: (ז) וְאִם-לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ עַד-יוֹם הָעֵלֹתוֹ: (ח) כִּי עָנָן ה' עַל-הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאִשׁ תַּהֲרֶגֶה לַיְלָה כִּי לַעֲיָנִי כָל-בַּיִת-יִשְׂרָאֵל בְּכָל-מַסְעֵיהֶם:

5. טור אורח חיים הלכות סוכה סימן תרכה הלכות סוכה:

... וְהַסְּכוֹת שֶׁאוֹמַר הַפְּתוּב שֶׁהוֹשִׁיבֵנו בָּהֶם הֵם עֲנִי כְבוֹדוֹ שֶׁהִקְפִּין בָּהֶם לְבַל יִכָּה בָּהֶם שָׂרֵב וְשָׁמֵשׁ וְדָגְמָא לָזָה צוּנְגוּ לַעֲשׂוֹת סְכוֹת כְּדֵי שֶׁנִּזְכָּר נִפְלְאוֹתָיו וְנִזְרְאוֹתָיו וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם בְּחַדָּשׁ גִּיסוֹן לֹא צוּנְגוּ לַעֲשׂוֹת סְכָה בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן לְפִי שֶׁהוּא יְמוֹת הַשִּׁיץ וְדַרְדָּר כֹּל אֶדָם לַעֲשׂוֹת סְכָה לְצַל וְלֹא הֵיחָד נִפְרַת עֲשִׂיתָנוּ בָּהֶם שֶׁהֵם בְּמִצְוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וְלִכֵּן צָוָה אוֹתָנוּ שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּחַדָּשׁ הַשְּׂבִיעִי שֶׁהוּא זְמַן הַגְּשָׁמִים וְדַרְדָּר כֹּל אֶדָם לְצִאֵת מִסְּפָתוֹ וְלִשְׁב בְּבֵיתוֹ וְאַנְחָנוּ יוֹצְאִין מִן הַבַּיִת לִשְׁב בְּסִפָּה בְּזָה יִרְאֶה לְכָל שְׂמִצְוֹת הַמִּלְךְ הִיא עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹתָהּ ...

6. שמות פרק יג, כ-כב

(כ) וַיִּסְעוּ מִסְּפַת וַיִּחַנּוּ בְּאֹתָם בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: (כא) וְה' הִלִּיף לְפָנֵיהֶם יוֹמָם בְּעֲמוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַדְּרֹךְ וְלַיְלָה בְּעֲמוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם וְלַיְלָה: (כב) לֹא-יִגְמִישׁ עֲמוּד הָעָנָן יוֹמָם וְעֲמוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לְפָנֵי הָעָם: פ

7. כתר יונתן שמות פרשת בשלח פרק יג

(כ) וַיִּסְעוּ מִסְּפַת מְקוֹם שֶׁנִּתְכַסּוּ בְּעֲנֵי כְבוֹד וַיִּחַנּוּ [וַיִּשְׁוּהוּ] בְּאֹתָם שֶׁכָּצַד הַמִּדְבָּר: (כא) וְכַבּוּד שְׂכִינָתוֹ שֶׁל יי מְנַהֵג לְפָנֵיהֶם בַּיּוֹם בְּעֲמוּד שֶׁל עָנָן לְהַנְהִיג בְּדֶרֶךְ וּבַלַּיְלָה חוֹזֵר עֲמוּד שֶׁל עָנָן מֵאַחֲרֵיהֶם לְהַחֲשִׁיד לְרוּדְפֵיהֶם מִן אַחֲרֵיהֶם וְעֲמוּד שֶׁל אֵשׁ לְהָאִיר לְפָנֵיהֶם לְלַכֵּת בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה:

8. שולחן ערוך אורח חיים הלכות סוכה סימן תרכה סעיף א

בסוכות תשבו שבעת ימים וגו' כי בסוכות הושבתי את בני ישראל הם ענני כבוד שהקיפם בהם לבל יכמ שרב ושמש ומצוה לתקן הסוכה מיד לאחר יום כפור, דמצוה הבאה לידו אל יחמיצנה (מהרי"ל).

9. שערי תשובה סימן תרכה

[א] ומצוה כו' - ובא"ר משמע שאין לתקן הסוכה מכל וכל קודם יוה"כ ומפרש עפ"י המדרש למה אנו עושין סוכות אחר יוה"כ שמא יצא דינינו לגלות כו' ע"ש והוא סמך בעלמא דודאי מה שהסוכה היא דוגמת גלות אינו רק מחמת הישיבה אבל לא העשיה וא"כ אדרבא היה טוב להקדים מטעם שכ' שמצוה זו שעשה הסוכה תצטרף להכריע לכף זכות כמ"ש הלבוש לענין קידוש הלבנה ...

10. שיר השירים פרק א פסוק א - ד

(א) שיר השירים אשר לשלמה: (ב) ישקני מנשיקות פיהו כיון שיהיה מליץ מליץ: (ג) לריח שמני טובים שמן תורק שמן על-כן עלמות אהבה: (ד) משקני אחריה נרוצה הביאני הפלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכרה דליך מליץ מישרים אהבה: ס

11. פירוש הגר"א לשיר השירים פרק א

לכס כליל התקדש חג . ופסוק ב' נגד עתן הודס כנ"ל . ופסוק סג' הוא נגד בנין המשכן שהקריבו ע' פרים נגד כעומתו כנ"ל . ופסוק ד' כוח נגד ביאת סהרן שאז נשלס ככל . וגם סס נגד ד' רגלים הא' נגד פסח שאמרו סירס . וכב' נגד שבעות שהוא מהן תורס . וכג' הוא נגד סוכות שהוא זכר לזכיף ענני כבוד שסיס חלוי צבנין המשכן כידוע . וזכס יתורן מס שהקבו למס אנהנו עושים סוכות בחשרי כיון שהוא נגד סיקף ענני כבוד סיס ראוי לעשות כיון כי כיון סיס סחילת סיקף ענניס . אבל נראה לפי שכשעשו את כעגל וסהלכו סענניס ואז נא חזרו עד ססחילו לעשות כמשכן ומסס ירד כיוס"כ וכמהרת יו"כ ויקבל משה ולויה על מלאכת המשכן חס סיס כיו"א חשרי וכתיב וסעס כביאו עוד נדבס כנקר כנקר ב' ימים סרי י"ג כהשרי וכיו"ד בחשרי נטלו כל חכס לב סמסס את הזכס כמנין ומסקל וכע"ו ססחילו לעשות ואז חזרו ענני כבוד ולכך אנו עושין סוכות כע"ו בחשרי . וסד' מסכני אהרין הוא נגד סמיני עזרת שהוא לישראל לכדו . וסס נגד כד' חושים . שיר ססיריס הוא נגד דבור . ישקני הוא נגד סמינכ . לריח הוא נגד ריח . מסכני אחרין הוא ראיס :

12. ספר קול אליהו על ויקרא פרק כג פסוק מג

למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים וגו' (שם כג. מג) הנה רבים מקשים למה אנחנו עושים סוכות בתשרי כיון שהוא נגד היקף ענני כבוד היה ראוי לעשותו בניסן כי בניסן היה תחילת היקף עננים, אמנם י"ל לפי שכשעשו את העגל נסתלקו העננים ואז לא חזרו עד שהתחילו לעשות המשכן, ומשה ירד ביום הכפורים וממחרת יום הכפורים ויקהל משה וצוה על מלאכת המשכן, וזה היה בי"א בתשרי, וכתוב (שמות לו. ג) והעם הביאו עוד נדבה בבוקר בבוקר עוד ב' ימים, הרי י"ג בתשרי, ובי"ד בתשרי נטלו כל חכם לב ממשה את הזהב במנין ומשקל, ובחמשה עשר התחילו לעשות, ואז חזרו הענני כבוד ולכך אנו עושים סוכות בט"ו בתשרי. (תלמידו ונכדו בעבודת הגרשוני על שה"ש. הכתב והקבלה. פי' הגר"א על שה"ש):

13. שמות פרק כג, יד-טז

(יד) שְׁלֹש רְגָלִים תִּתֵּן לִי בַשָּׁנָה: (טו) אֶת־תֵּן הַמִּצֹּת תִּשְׁמַר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד תִּדְּשׁ הָאֲבִיב כִּי־בֹ יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יִרְאוּ פְנֵי רִיקָם: (טז) וְתֵן הַקִּצִּיר בְּכֹפְרֵי מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְתֵן הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשָּׂנֶה בְּאֶסְפָּךָ אֶת־מַעֲשֵׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה:

14. שמות פרק לד פסוק כב

וְתֵן שְׁבַעַת מַעֲשֵׂה לֶךָ בְּכֹפְרֵי קִצִּיר חֲטָיִם וְסֵן הָאֶסֶף תְּקַוֶּפֶת הַשָּׂנֶה:

15. דברים (פרשת ראה) פרק טז פסוק יג

חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים באספה מגרנה ומיקבה:

16. משך חכמה שמות פרק כג פסוק טז

וחג האספה. וכן ב"כי תשא" (להלן לד, כב). לא כן בדברים (טז, יג) כתיב "חג הסוכות". הטעם על פי דברי הגר"א (שיר השירים ד, טז) כשניתן לוחות השניים ומשה ירד מן ההר וחזרו ענני הכבוד בט"ו לחודש תשרי נצטוו על סוכות כידוע. ולכך, אז קודם דברות שניות נקרא חג האסיף ולא חג הסוכות. ...

17. תלמוד ירושלמי מסכת שבת פרק יב הלכה ג

וחש לומר שפא יתן שבפנים בחוץ, ושבחוץ בפנים. טבעות היו מוכיחות. וחס לומר שפא יחליף. א"ר אקא, לוכסן היו פתוב עליהן ויחליף! א"ר אימי (שמות כז) ונקמת את המשפן פמשפטו. וכי יש משפט לעצים? אלא אי זהו קרש זכה להינתן בצפון ונתן בצפון, בדרום ונתן בדרום.

18. ספר מהרי"ל (מנהגים) הלכות סוכות

אמר מהרי"ל סג"ל שראה שרבו מהר"ש (שלום בן יצחק) היה מסמן הדפין למחיצת הסוכה אב"ג, כדי לראות סדר עמידתם שלא לשנותם משנה לשנה.

19. של"ה מסכת חולין פרק נר מצוה כא.

בענין הנחת הטלית, ראוי שאותן ציציות שבאו ראשונה בצד ראש שיהיו לעולם לצד הראש, כיון שזכו להיות למעלה אין ראוי שירדו ממעלתן. ועל כן נוהגים לעשות עטרת תפארת להיכר שהוא חלק הראש, שלא יחליפנו ולא ימיר אותו עליונים למטה ותחתונים למעלה. וראה לדבר ממאי דאמרינן בירושלמי (שבת פ"ב ה"ג) והביאו ר"ן במסכת שבת פרק הבונה (ק"א) גבי מה שאמרו חכמי המשנה ז"ל (שם) שכותבין קרשי המשכן לידע איזהו בן זוגו. זה לשונו שם, אמר רבי אמי, 'והקמת את המשכן כמשפטו' (שמות כז, ל), וכי יש משפט לעצים? אלא קרש שזכה לינתן בצפון ונתן בצפון לעולם, וכן בדרום ונתן בדרום, לפיכך רושמיין עליהם שלא יחליפו וכו'. וכעין זה מצאתי במהרי"ל בהלכות סוכה איך שראה שרבו מהר"ש היה מסמן הדפין למחיצת הסוכה א' ב' ג', כדי לראות סדר עמידתן שלא לשנותן משנה לשנה, עכ"ל (עמק ברכה).

20. שמות (פרשת כי תשא) פרק לד פסוק כח - לה

(כח) ויהי ימים עמ"ה' ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על-הקלחת את דברי הברית ועשרת הדברים: (כט) ויהי ברדת משה בקר סיני וישני לחת העדת ביד-משה ברדתו מן-ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פגיו בדרך אמו: (ל) וירא אהרן וכל-בני ישראל את-משה והגה קרן עור פגיו ויראו מגשת אליו: (לא) ויקרא אלהם משה וישבו אליו אהרן וכל-הנשאים בעדה וידבר משה אלהם: (לב) ואחרי-כן נגשו כל-בני ישראל ויצוים את כל-אשר דבר ה' אתו בקר סיני: (לג) ויכל משה מדבר אתם ויתן על-פגיו מסנה: (לד) ובבא משה לפגי ה' לדבר אתו יסיר את-המסנה עד-צאתו ויצא ודבר אל-בני ישראל את אשר יצוה: (לה) וראו בני-ישראל את-פגי משה כי קרן עור פגיו משה והשיב משה את-המסנה על-פגיו עד-באו לדבר אתו: ס

21. ויקרא (פרשת אחרי מות) פרק טז

(א) וידבר ה' אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני ה' וימתו: (ב) ויאמר ה' אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פגי הכפרת אשר על-הארן ולא ימות פי בעון ארצה על-הכפרת: (ג) בנזאת יבא אהרן אל-הקדש ... (ח) ונתן אהרן על-שני השעירים גורלות גורל אהל לה' וגורל אהל לעזאזל: (ט) והקריב אהרן את-השעיר אשר עלה עליו הגורל לה' ועשהו חטאת: (י) והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמדתי לפני ה' לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה: (יא) והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפרו בעדו ובעד ביתו ושתט את-פר החטאת אשר-לו: (יב) ולקח מלא-המחמה גחלי-אש מעל המזבח מלפני ה' ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת: (יג)

וַנִּתֵּן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי ה' וְכִסָּהוּ עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכְּפֹרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֲדוּת וְלֹא יָמוּת: (י"ד)
וְלִקַּח מִזֶּם הַפֶּהר וְהִזָּה בְּאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכְּפֹרֶת קְדָמָה וְלִפְנֵי הַכְּפֹרֶת יִזָּה שְׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ:
(טו) וְשִׁחֲט אֶת־שְׁעִיר הַחֲטָאֹת אֲשֶׁר לָעֵם וְהִבִּיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבֵּית לַפְּרָכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
לָדָם הַפֶּהר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכְּפֹרֶת וְלִפְנֵי הַכְּפֹרֶת: (טז) וְכִפֵּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם
לְכָל־חַטָּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשְּׁכָן אֲתָם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם: (יז) וְכָל־אֲדָם לֹא־יִהְיֶהוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
בְּבֹאֹו לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֵּר בַּעֲדוֹ וּבַעֲדָה בֵּיתוֹ וּבַעֲדָה כָּל־קֹהֶל יִשְׂרָאֵל: ... (כט) וְהִיתָה לְכֶם
לְחֻקַּת עוֹלָם בְּהֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תַּעֲנֹו אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֲזָרָח וְהַגֵּר
הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם: (ל) כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטָהָר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ:

22. זֶהר מְנוקֵד/תְּרַגוּם/ חֶלֶק ג דף קג/ב

[בַּסֶּפֶת תִּשְׁבוּ חֶסֶר, וְזֶה עֲנַן אֶחָד שֶׁכֹּלָם קוֹשֵׁרִים בּוֹ, שֶׁכְּתוּב כִּי עֲנַן ה' עָלֵיהֶם יוֹמָם. וְכְתוּב וּבַעֲמֵד עֲנַן
אֶתָּה הַלֵּךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם. זֶהוּ עֲנַנּוֹ שֶׁל אֶהְרֹן, שֶׁנִּקְרָא יוֹמָם, שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים מ"ב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֶסְדּוֹ. עֲנַן
אֶחָד נוֹטֵל עִמּוֹ חֲמִשָּׁה אַחֲרִים, וְהֵם שָׁשָׁה. וְעֲנַן אַחֵר, שֶׁכְּתוּב וּבַעֲמֵד אֵשׁ לִלְיָהּ, זֶה הָאִיר לְיִשְׂרָאֵל מִהָאֹר
שֶׁל אוֹתָם הַשְּׁשָׁה. בַּסֶּפֶת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים וְגו'. מִצְוָה (מ"ה) זו לִישָׁב בְּסִכָּה. וְהָרִי בְּאֶרְצוֹ, כְּדֵי לְהִרְאוֹת
שִׁישְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵים בְּסוּד הָאֲמוּנָה בְּלִי פַחַד כָּלָל, שֶׁהָרִי הַמְּקַטֵּרֵג נִפְרָד מֵהֶם, וְכָל מִי שֶׁהוּא בְּסוּד
הָאֲמוּנָה, יוֹשֵׁב בְּסִכָּה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֶרְצוֹ, שֶׁכְּתוּב כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בַּסֶּפֶת. מִי שֶׁהוּא בְּסוּד הָאֲמוּנָה
וּמִהֲזָרַע וְהַשְּׁרִישׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, יִשְׁבוּ בַּסֶּפֶת. וְהַסּוּד הַזֶּה נֶאֱמָר בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת.]

23. סֵפֶר תְּפִאֶרֶת שְׁלֹמֹה - עַל מוֹעֲדִים - לְחַג הַסּוּכוֹת

וּז"ש כִּי בַסּוּכוֹת הוֹשַׁבְתִּי בַסּוּכוֹת עֲנַנִּי כְבוֹד הוֹשַׁבְתִּי בַתְּשׁוּבָה אֶת בְּנֵי וְעִ"ז זְכוּ לְכָל הַגְּדוּלָּה. מַעֲתָה
שׁוּבוּ שׁוּבוּ בְנֵי וְיִהְיֶה גַם עֵתָה אֹר הָעֲלִיּוֹן מִקִּיף עֲלֵיכֶם מְכַל צַד כַּמ"ש (תְּהִלִּים כ"ז, ה) כִּי יִצְפְּנֵנִי בַסּוּכָה
בַּיּוֹם רַעַה יִסְתִּירֵנִי בַסֶּתֶר אֹהֶלוֹ.

24. ר' צִדּוֹק הַכֹּהֵן מְלוּבְלִין - לִיקוּטֵי מֵאֲמָרִים עֲמוּד קִמְט

וְזֶהוּ תְּכִלִּית הַעֲבוּדָה וְהַשְׁתַּדְּלוֹת אָדָם בַּעוֹלָם הַזֶּה לְהַסִּיר מִסֶּךְ הַמְּבַדִּיל עַד שִׁיבּוֹא וַיִּגִּיעַ לְהַשִּׁיג בַּהִירוֹת
אוֹר ה' יִתְבַּרַךְ הַמְּקִיפוֹ [כִּידוּעַ שֶׁמִּמֶּנּוּ מְזוֹדֵךְ חִיצוֹנוֹת הַכִּלִּי וְזֶה סוּד כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו כְּנוֹדַע וְהִינּוּ דִישׁ
עוֹר וּבִשֶׁר וְהַעוֹר נִקְרָא בְּזוּהָר מִשְׁכָּא דְחוּיָא שֶׁמְצִידוֹ הַחֲטָאִים, וְהִינּוּ בַעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֹא נִזְדַּכְךְ וְלִכְךְ נִרְאָה
לְמִרְאִית הָעַיִן פְּנִימוֹת הַכִּלִּי טוֹב מִן חִיצוֹנוֹתָהּ וּבִאֲמַת הַחִיצוֹנוֹת טוֹב כְּנוֹדַע וְהִינּוּ עַל דֶּרֶךְ שֶׁאֲמָרוּ (בְּרֻכּוֹת
ל"ד ב) בַּמְּקוֹם שֶׁבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה עוֹמְדִים וְכו' וְזֶה יִקָּר יוֹתֵר אַחֵר הַזִּיכּוֹךְ כִּשְׁמִשְׁיָג הָאוֹר מִקִּיף וְאִין
כֹּאן מְקוֹמוֹ לְהֵאָרִיךְ] וְאוֹר הַפְּנִימִי שֶׁבְּכּוּחוֹת הַפּוֹעֵלִים שְׁלוֹ, וְכִידוּעַ בְּזוּהָר (ח"ג ק' ב) עַל פְּסוּק (בְּרֻאשִׁית
ל"ג, י"ז) וַיַּעֲקֹב נִסַּע סוּכָתָה שֶׁאֲחֵר הַנִּיצוּחַ לַעֲשׂוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכְּפּוֹרִים אִז מִגִּיעַ לַסּוּכוֹת שֶׁזֶהוּ
נִגַּד עֲנַנִּי כְבוֹד וְהִינּוּ אוֹר מִקִּיף:

25. פִּירוּשׁ הַרְמַח"ל עַל הַתּוֹרָה - סֵפֶר בְּמִדְבָר

וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי וְגו' (כ"א, א-ג). אֲמָרוּ רַז"ל, שֶׁמַּע שְׁמַת אֹהֶרֶן וְגו'. עֲנַנִּי הַכְּבוֹד הֵם סוּד הַמְּקִיפִים כִּידוּעַ.
וְעַד שֶׁהֵם שׁוֹלְטִים - מִרְחִיקִים הַס"א מִן הַקְּדוּשָׁה, וְאֵם הֵם נַעֲלָמִים ח"ו, אֲדַרְבָּא - מַעֲזִיזָה פְּנִיָה וּמִקְטַרְגָּת.
וּבְזֻכוֹת אֹהֶרֶן הָיוּ מֵאִירִים אֵלּוֹ הַמְּקִיפִים, וְכִשְׁאֵלוּ נִסְתַּלְקוּ בְּמִיתָתוֹ,

26. תְּלִמוּד יְרוּשְׁלַמִּי (וִילְנָא) מִסַּכַּת סוּכָה פֶּרֶק ה

א"ר יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי, לְמָה נִקְרָא שְׁמָה בֵּית שׁוֹאֲבָה? שְׁמִשְׁם שׁוֹאֲבִים רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ, עַל שֵׁם (יִשְׁעִיָּה י"ב)
וּשְׁאֲבָתָם מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְּשׁוּעָה. ... א"ר יוֹנָה, יוֹנָה בֶּן אֲמִיתִי מַעוּלֵי רְגָלִים הָיָה, וְנִכְנַס לְשִׁמְחַת
בֵּית הַשׁוֹאֲבָה וְשָׂרַת עָלָיו רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ לְלַמְּדָה שְׁאִין רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ שׁוֹרָה אֶלָּא עַל לֵב שְׁמַח. מ"ט (מְלָכִים
ב, ג) וְהָיָה כְּנִגְוֹן הַמְּנַגֵּן וְתָהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים. א"ר בְּנִימִין בֶּר לׁוֹי, וְהָיָה כְּנִגְוֹן בְּמִנְגֵן אִין כְּתִיב כָּאוּ, אֶלָּא
וְהָיָה כְּנִגְוֹן הַמְּנַגֵּן (מְלָכִים ב, ג, ט) וְתָהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים.